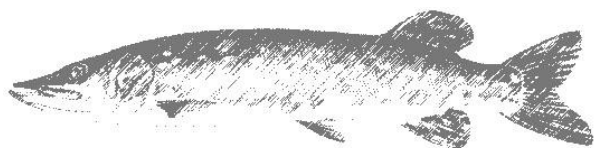

ŠTIČÍ ZPĚVNÍK

vodáckých i jiných
písniček

Amazonka

G

Byly krásný naše plány,

Hmi Hmi - Ami

byla jsi můj celej svět,

Ami G

čas je vzal a nechal rány,

Ami D7

starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

G

R: Nebe modrý zrcadlí se

E7 Ami

v řece, která všechno ví,

G

stejnou barvu jako měly

Ami D

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej
šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,

Ami G

pořád stejná, přísahám.

Blízko Little Big Hornu

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalerií,

marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,

jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní, výstřely z karabin,

límce modrejch kabátů barví krev červená,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Bicykl

A D

Já už co batole rád jezdil na kole

E F#mi D E

za kouzlem přírodních krás.

A D H7

Jsem člověk s úrovní, typ ryze sportovní,

E E7 A E7

co zvládne kopec i sráz.

A D

R: Bicykl je zdrojem zábavy,

A

kde chci, tam sám se zastaví,

F#mi E

pak stačí šlápnout na pedál

D E A

a hned jsem o kousek dál.

D

Bicykl povznáší na duši,

A

nekaží čmoudem ovzduší,

F#mi E

pak můžu říct a není to hec,

D E A E7

lidi, kolo, to je famózní věc.

Jedu si po kraji, dívky mi mávají

z oken i okrajů cest,

někdy se s některou ostatní poperou,

když nevím, kterou dřív svézt.

R: Bicykl...

Jedu si po kraji, ptáci mi zpívají

ve vůni rozkvetlých lip.

Den je tak slunečný, já myslím na slečny

a hned je na světě líp.

R: Bicykl...

Déšť bubnuje na lepenku

G **Emi**
Déšť bubnuje na lepenku,

C **D**
zůstaň, koukni jak je venku.

G **Emi**
Déšť bubnuje drobným nehtem,

C **D** **G**
zůstaň, střechu jsem zalil dehtem.

Chladné vánky z olší vanou,
mám přikrývku prošívanou.
Déšť si s oknem na pláč hraje,
dám ti k lůžku hrnek čaje.

G7 **C**
Snění když prší,

D **G**
krásné představy se vrší,

Emi **C**
šťěstí pluje vzduchem,

D **G**
jsme sami na ostrově suchém.

Déšť bubnuje na lepenku...

Mám schovaný suchý kmínek,
přiložím ho do kamínek,
prší, bude voda v sudu,
zůstaň a vstup mi do osudu.

Snění když prší... 2x

Déšť bubnuje na lepenku..

Dobrej vítr

Ami C Dmi F

1. Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků,

C H C

ať nesou proudy zprávu smotanou,

Ami C Ami E

břeh ať nemá skály a slova prosebníků

Ami C F C

do rukou správný lidi dostanou.

2. Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům,

ať silný křídla je zpátky donesou,

tratím pevný mosty a volný tratě vlakům,

pošťákům psaní s dobrou adresou.

Dmi G Dmi G C

R: Ať každej další den je lepší vždycky aspoň o poznání

Emi Dmi G

a zdání neklamou,

Dmi G Dmi G C

ať dočká se i ten, kdo marně zatím touží po setkání

Emi H G7

s dívkou hledanou.

3. Přejem cestám, který v úvozech se stáčí,

ať každej poutník má cíle poctivý,

loukám plno květů a lesní ticho spáčí

ve stínu stromů, v rose perlivý.

R: Ať není nikdy sám ten, kdo si starejch kamarádů váží

a žádný nezradí,

ať zády k pomlouvám se postaví a pravdu nepodráží

a správný prosadí.

4.=1.

Černá díra

- G D C G**
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
D C DG
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C A D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C DG
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.
2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.
3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.
4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.
5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou.
A E D A
6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
E D E A
teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Blátivá cesta

- C Emi**
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F C
cestou dál nechceš jít,
F C Emi
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
Ami G Ami
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C G C
ve slunci kotě usíná,
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 G
život prej stále začíná.
2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.
- R:
3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.
4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Hej, kapitáne

Moře už se vzteká, stožár modře bliká, Ami C

to nás právě varuje sám svatej Eliáš, G Ami

proto každej smeká, na palubu kleká,

mezi zuby drtí otčenáš.

R: Hej! Kapitáne! G

Jestli přežijem, tak se nedoplatíš! Ami G Ami

Hej! Kapitáne! G

Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem Ami G Ami G

sedm galónů, a ty to zaplatíš. Ami E7 A Ami

Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,

za chvíli se briga kýlem na dno posadí,

my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,

když natáhnem brka, nevadí. R:

Sv. Eliáš - patron námořníků, **oheň svatého Eliáše** – je akustický a optický jev vyvolaný vybitím statické elektřiny při silných bouřích. Dochází k němu na vyvýšených místech, hrotech, vrcholcích stěžňů apod. Projevuje se modrým světlováním Ačkoliv je tento jev sám neškodný, může připravit cestu úderu blesku.

Briga – typ námořní plachetnice

Galon – anglická jednotka objemu, 1 galon = 4,5 litru

Fajn džob (Ariel)

1. Moje briga má jméno "Ariel", Ami G Ami

řekl kapitán, když mě zval, G Ami

[: prej abych s ním jako lodník jel C G

a džob, co mi nabíd', bral. :] Ami G Ami

2. Von veliký prachy mi sliboval,

čertví, jestli ňáký má,

[: já nevěřil, a tak žvanil dál,

že zejtra už vyplouvá. :]

R: Celej den a celou noc A D A

stožár se pode mnou kejvá, F#mi E A

chceš to znát - klidně pojd', D A

ať víš taky, jaký to bejvá, F#mi E A

žaludek stoupá vejš a vejš, A D A

na lodi všechno skřípá, F#mi E A

do vočí tak jako mořská sůl D A

vostrej vítr mi štípá. F#mi E A Ami

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,

že by práci pro vás měl fajn,

[: dejte si říct, to by bral jenom ten,

kdo je blázen a nemá šajn, :] že: R:

Hej šup námořníci

Ami

Táhlo už k večeru, na malým škuneru

E7 Ami E7

dospěli k názoru, piráti na obzoru,

Ami

že se ukázali, všichni hned mazali,

E7 Ami

do kajut pro zbraně rozjásaně

G7 C

a kapitán si hned brousil zuby,

E7 Ami E7

tudle čeladku on že vyhubí, jo!

Ami

Omrk situaci, rozdělil všem práci,

E7 Ami

plivnul si do dlaně, zařval na ně, inu:

G7 C

R: Hej šup, do nich, námořníci,

hned, z vás který by zbled' nevydrží u nás,

hej šup, kdo se nám ukáže snad,

může ho to stát vaz.

F C

Jestli piráti nás nepřeperou,

G7

žraloci náramně se nažerou a proto:

G7 C

Hej šup, do nich námořníci hned,

G7 C

před váma by zbled' ďas.

Jeden pirát, klacek, dostal hned pár facek,

spadnul přes palubu natlouk si při tom ...záda,

a pak začlo rvaní, za velkého řvaní

šel námořníků roj roznášet boj.

Sbalili pirátům kapitána (kapitána)

a potom práskla jen jedna rána, bum!

Šoupli ho do moře a za ním nahoře

vítězně do dále halekali inu:

R: Hej šup, do nich, námořníci,...

Škuner – typ plachetnice

Hejkal

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dmi Ami F E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,

Ami

utichá až u potoka pod strání,

Dmi Ami E Ami

jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,

F E

kosti chřestěj' v rytmu kastanět,

Dmi Ami Dmi Ami

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F E Ami

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

D7 G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C F C

jeho hej, hej, hejkání se nese,

F C F C

každej se strachy třese, k ohni nesese, sedneme se,

F C G CE

neboť za budou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,

ten může u nás přespát, až se zastaví,

nevystřčí špičku nosu ze dveří

a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.

Jenom kalný oči a rysy ztrhané,

kalhoty si bude muset prát,

a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,

až koktavě bude povídat, že:

R:

Holky z Polabí

C

1. Žádná holka z Polabí
z *Polabíčka*

G

bez jízdního kola by
bez bicyklu

C

ani chvíli nebyla,

G C

ani chvíli nebyla.

2. Zkuste holce z Poděbrad

Poděbradská brána

jízdní kolo odebrat

jen to zkuste

každýho by zabila

no jó, ty se s tím nemazlej

každýho by zabila.

F

R: Do školy i do úřadu

C

na kole, na kole, na kole,
krásné vpředu, krásné vzadu,

F

na kole, na kole, na kole.

Navštěvují tety, strýce,

C

na kole, na kole, na kole,
z radnice do porodnice

F

na kole polabanka Polabím se řítí,

C F

Polabané křičí: chci tě lásko míti,

C F

na kole polabanka Polabím se řítí,

C

Polabané křičí: chci tě míti.

F

3. Myslíš-li to upřímně

a ve slušnosti

vem kolo a chyt' si mě

šlápní na to

za mé zlaté copánky,

za mé zlaté copánky.

4. Ke kolu si zakrátko

za kratičko

přišroubuju sedátko

za řídítka

pro malé Polabánky,

pro malé Polabánky.

R:

Do školy i do úřadu

na kole, na kole, na kole,

nejlepší kolo je Eska, eskadrata

krásné vpředu, krásné vzadu,

na kole, na kole, na kole.

Sukně se rády zapletou do drátů zadního kola,

ochranné sítěky dodá Mirek Pulda, Nymburk

Navštěvují tety, strýce,

na kole, na kole, na kole,

berany jsou dobrá řídítka,

ale nikoli pro čelní náraz,

berany berany duc

z radnice do porodnice

na kole polabanka Polabím se řítí,

Polabané křičí: chci tě lásko míti,

na kole polabanka Polabím se řítí,

Polabané křičí: chci tě míti.

Jarmila

G Hmi
1. Jarmila vždycy mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské stěvíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
příčemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl
důvěry.

Jasný jak facka

Emi D C
1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
G D G
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
D Ami H7
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
Emi D C Emi
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

Emi G D
R: Jasný jak facka, země je placka
Ami G
a kolem dokola jen oceán,
Emi A
do tisíc láter, tvrdil to páter,
C F D
a to je víc než kapitán,
G D
ten když si nahne, hned ho to táhne
Ami G
pořád na západ do Indie,
Emi A
po zlatě prahne, skončí na ráhně
C G
a dýl než tejdén nepřezije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

John B

Už vyplouvá loď "John B", G

už vyplouvá loď "John B",

okamžik malý jen ,

hned poplujem dál. D

R: Tak nechte mě plout (opak. 4x), GC

sil už málo mám, G

tak nechte mě plout. DG

Nejdřív jsem se napil,

na zdraví všem připil,

vím, že cesta má

konec už má.

R:

Sklenici svou dopil,

za krátko u mě byl,

okovy na ruce dal

a pistole vzal

R: Šerif John Stone (opak. 4x),

moji svobodu vzal šerif John Stone.

Jedno pádlo, druhý pádlo

C

1. Jestli nám to ještě letos vyjde,
pojede spolu na vodu,
Vychutnat ty krásný chvíle kdy jde
hlavně o vodáckou pohodu,
Mokrou sirkou zapalovat mokry jehličí,
tam kde vítr nefičí,
Každej se svým vlastním pádlem přijde,
sláva vodáckému národu.

R: Jedno pádlo, druhý pádlo, kánoj na vodě
Nesmíme se řeky bát

A když v lodi vznikne otvor my jsme v pohodě
V báglech máme laminát.

Projedeme jezy, navštívíme hrad

Na travnatý mezi budem spát.

Jedno pádlo, druhý pádlo sedni do lodě,
můžem spolu jezy počítat.

2. Jestli nám to letos vyjde spolu,
Budeme mít hezký počasí,
Po Sázavě z Týnce směrem dolů
Do Pikovic loď se přihasí
A pak večer unaveni od kilometrů
K ohni sednem ve svetrů
Máme tady louku místo stolu,
Ráno někdo oheň uhasí.

R:

Jim z fregaty

Emi **G**
1. Kdo by neznal Jima ze špinavý fregaty,
Emi **G**
kořalu měl nadevše rád, holky nahatý,
D **C**
lodivodem kdysi bejval, plavbě rozuměl
A **D**
a na ostrovy pokladů se vždycky dostat chtěl.

2. Teď tu leží na palubě v plátně smotanej,
šlak ho trefil, u pobřeží sám je ztracenej,
černej steward zpívá blues na cestu poslední,
tak je funus veselej a táhne k poledni.

G **C** **G**
R: Hodťe ho žralokům a žádněj otčenaš,
C **G**
ta duše ďáblu patří, tak mu, pane, jeho hříchy smaž,
C **E**
hodťe ho žralokům, dnes poslední měl rum,
A **D** **G** **H7 Emi**
ve Friscu prochlastal svůj třípatrovej dům.

3. Na pobřeží na něj vůbec nikdo nečeká,
nikdo za něj mši neslouží, nikdo nekleká,
prázdna židle v putyce jen po něm zůstane
a barman, ten si vodplivne a nic se nestane.

4. Čtyři muži tělo v plátně hoděj' hlubinám,
snídani těm vyvalenejm mořskejm potvorám,
posádka se rozejde, vždyť vo nic neběží,
ať se radši kotvy zvednou, plujem k pobřeží.

Jedu kánoí

1. Poprvé jsem jela se svým tátou,
když dětský pádlo do rukou mi dal
a mně se tehdy zdálo, že jsem indián,
když stará loď nás vezla duší skal.

2. Ta ještě znala Svatojánský proudy,
a dneska už nám o nich nepoví,
jen když se někdy zdá mi o mým tátovi
s ním vidím ji a její žebroví.

Jedu kánoí, svoji kánoí, vždycky ráno jí pusu dám.
Jedu kánoí, starou kánoí, vždyť už dávno ji ráda mám.

3. Jezdila jsem potom s kamarády,
s tou pamětnicí slávy trempingu
a spravovala její šaty plátěný
při ohních zakázaných kempingů.

4. Až jednou v šlajsně zlámala se v půli
a utonula kdesi pod jezem,
když zavřu oči, nemůžu se smířit s tím,
že už se na ní nikdy nesvezem.

R:

5. Jezdila jsem dále s kamarády
s tou mladší lodí s jednou z jejích dcer,
mně vadilo, že nemá šaty plátěný
a nemůžu ji rýpnout do žeber.

6. I nejnovější loď mi nějak stárne,
ba ani nám čas mládí nevrátí,
však ještě najdu sílu řeky sjíždět s ní,
tak jako kdysi s její pramáti. R:

Kometa

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7 C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Lásky

C Dmi Emi Dmi
1.Mám tři lásky najednou, co s tím nadělám
C Dmi Emi G
První, taky nejdelší je kanoe, zteřelá
F Emi Dmi G
plujem řekou po proudu a já skrz olšovní
C Dmi Emi G C
mraky hlídám nad námi, snad nejsou bouřkový.

2.Kolik ran a škrábanců podél kýlu má
kdo by si s tím práci dal, jen těžko spočítá
|: spoustu sjetejch peřejí i jezů záludnejch,
od balvanů na přídi, má vyraženej cejch :|

3.Druhý lásce pramen strun měním častokrát
tělo svůdně podbízí, že měl bych na ni hrát
|: Lakem blejská ve slunci, co padá za obzor
voní dřevem cedrovým, až z kalifornskejch hor :|

D Emi F#mi Emi
4.Třetí láska největší dávno dobře ví,
D Emi F#mi A
že sokyní zarytejch se nikdy nezbaví
G F#mi Emi A
|: Léto, kdy se potkají má tisíc vůní snad
D Emi F#mi A D
všechny tři mám stejně pak, jen trochu jinak rád :|

Junácká hymna

Junáci vzhůru, volá den!

Luh květem bývá orosen,

sluníčko blankytem pílí,

před námi pouť vede k cíli.

/: Junáci, vzhůru, volá den! :/

Junáci vzhůru, volá den!

Bud' připraven, bud' připraven!

K obraně dobra a krásy

dožiješ vlasti své spásy.

/: Bud' připraven! Bud' připraven! :/

Junáckou hymnu používáme při junáckých slavnostech a chováme se při poslechu či zpěvu obdobně jako při poslechu státní hymny.

Hudba: Karel Kovařovic

Text: F. S. Procházka

Louisiana

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi
a na šífu křížit svět ho neleká,

Emi
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi
R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi D Emi
podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahní na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černeš Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

R:

Maracaibo

Ami

F

Když nás moře volá, opouštíme mola,

C G Ami

Opouštíme ženy, už je tu ten den.

Ami

F

Ahoj námořníci, vzhůru na palubu,

C G Ami

Vane dobrej vítr tak kotvy zvednem'.

F

C

Ami

R: Naše loď jméno Mary Ann má,

F

G Ami

Baltazar Chris je náš kapitán.

Ted' právě z Maracaiba vyplouvá,

Jižní vítr ji plachty nadouvá.

2. Jsme tu jako bratři, tahle loď nám patří,

Jestli chceš plout s námi, tak pojd' klidně k nám.

Jsme chlapani štěstěny, před našimi jmény

Třese se guvernér i markýz i král.

R:

3. Plujem' po všech mořích, v bezvětrích i bouřích,

Plujem' za svým štěstím a osudu vstříc.

Máme svoje plány, jsme tu svými pány,

Když se to tak vezme, nic nám nechybí.

Modlitba vodáka

C Ami F G
1. Ať jsou šlajсны plný vody, ať jsou vlny mohutný,
C Ami F G
aby naše něžný lodi nedrncaly vo šutry,
C Ami F G
ať mě peřej prudce vcucne, ať tam vlítnu s kuráží,
C Ami F G C
až mů tělo v noci usne, ať ho nechaj' komáři.

Ami F G
R: Vždyť je toho, Bože, málo, vod tebe chci jen,
C F G C
aby nás tvý slunce hřálo tenhle letní den.

2. Ať je každej z naší bandy samej smích a pohoda,
ať užijem spoustu randy, ať se kudlou nebodá,
ať se všichni kamarádi, co se sejdou na vodě,
naučí hrát na kytary, ať to frčí v hospodě.

R:

3. Ať mám holku-kamaráda, ať se liší vod husy,
ať mě má ta holka ráda, pádlovat už nemusí,
pojedu s ní, kam si přeje, až na hříšný Tahiti,
ať se na mě hezky směje a nedělá "ty-ty-ty".

Navigamus 2015

D G D
Sešli jsme se na přehradě v Seči,

A7 D
abychom si trochu užili.

D G D
Neleká nás mokré nebezpečí,

A7 D
my jsme skauti v modré košili.

G D
Kde je jaký kousek řeky splavný,

A7 D
vyrazíme na svých lodích v dál.

G D
Chceme býti jako býval slavný,

A7 D
Horatio Nelson admirál.

Nemusíme zrovna střílet z děla,
když chceme vyhrát bitvu na vodě.
Chytré hlavy, otužilá těla,
vodní výcvik a jsme v pohodě.

Pádla, plachty a veselý rámus,
na Seči je vodní karneval.
Sleduje náš osmý Navigamus
Horatio Nelson admirál.

Nosorožec

Ami Dmi Ami
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,

Dmi Ami D#dim E7
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.

Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,

Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.

Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,

Dmi Ami D#dim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.

Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,

Dmi Ami D#dim(E7) E7(Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.

2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.

Ami Dmi Ami
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Obluda

Ami
1. Jó, dvě stě nás tam bylo na brize do Číny
C E
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F G C E
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami C G
křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu třás':

C F C F
R: Já tady nebudu, já vidím vobludu,
C F C G
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
C F C F
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
C F C E Ami
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvě stě sáhů a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu, a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká a z tlamy pouští dým.

R:
3. Rum kapitánem hází, chce pálit z kanónu,
zapomněl, že ho v září prochlatal v Kantonu,
když uviděl tu bídu, hned zpotil se jak myš,
poklekl k komínu, pěl: K tobě, Bože, bliž.

R:
4. Náš kormidelník chrabrý je drsná povaha,
zalehl u zábradlí a házel flaškama,
když na vobludě bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekla houkl a vlítl na brigu.

R:
5. Tři stěžně rozlámala na naší kocábce,
však ztuhla jako skála, když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů a chlastali jsme dál.

Podzimní zpráva

C

1. Nedej se opít vzduchem léta, *nedej se opít vzduchem léta,*

Dmi

když s větrem vůni roznáší, *když s větrem vůni roznáší,*

G

obláček v oblak slunce vplétá, *obláček v oblak slunce vplétá,*

C

F

C

zprávu nám listí přináší, *zprávu nám listí přináší.*

2. Tu zprávu lesům, vodám, stráním, *tu zprávu lesům, vodám, stráním,*
jak mají létu sbohem dát, *jak mají létu sbohem dát,*
všem dobrým lidem aspoň přání, *všem dobrým lidem aspoň přání*
nechat si jen o létu zdát, *nechat si jen o létu zdát.*

REF. Laj la laj ...

3. Já, malíř Podzim, jsem tu zpátky, *ty, malíř Podzim, jsi tu zpátky,*
v korunách stromů plátno mám, *v korunách stromů plátno máš,*
já musím spěchat, čas mám krátký, *ty musíš spěchat, čas máš krátký,*
než řekne Zima: "Jsem tu pán," *než řekne Zima: "Jseš tu pán."*

4. "Jsem tu pán," řekne Zima bílá, *"jsem tu pán," řekne Zima bílá,*
konec je s malováním tvým, *konec je s malováním mým,*
z barev tvých jenom špína zbývá, *z barev mých jenom špína zbývá,*
tvé plátno sněhem rozpijím, *mé plátno sněhem rozpijíš.*

REF:

První dáma country

1. Divnej sen jednou se mi zdál,

byla jsem country music první dámou.

Ten chlap u trati povídal,

kde jsem už viděl její tvář tak známou.

Jsou vlaky, který nestaví a písně, který neznaj čas

ráno ti oči unaví, jen touhy zůstávají v nás.

2. Kam se hnu všude plnej sál

a všude hrajou jenom mojí píseň.

A tak to běží pořád dál,

večer mám prázdný dlaně, v srdci tíseň.

R:

3. Pak přišlo ráno najednou,

z velkého turné zbyly zvadlý růže.

Strop rozhoupal se nade mnou,

marně se ptám, kdo za to všechno může.

R:

4. Vzbudil mě vobyčejnej den,

a v oprejskaným šálku horká káva.

Konečně vím, že zase jsem

a jak na slunci hoří velká sláva.

Jsou vlaky, který nestaví a písně, který neznaj čas

ráno ti oči unaví, jen touhy zůstávají v nás.

Poutají řeku

G C G
Ref: Poutají řeku kamennou hrází,
D7 G D7
poutají divoký proud.
G C G
Poutají řeku kamennou hrází,
D7 G
těžko je zapomenout.
G7

1. Pod vodou mizí vesnička bílá

C
znal její jméno jsem znal.

G Emi
Pod vodou mizí všechno má milá

Ami D7 G G7
neplakej cesty jdou dál,

C G Emi
pod vodou mizí všechno má milá,

Ami D7 G
neplakej cesty jdou dál.

2. Pod vodou mizí i voňavý stráně
v tom našem údolí.

|:Budeš má řeko vzpomínat na ně,
pouta ti dávají. :|

Ref:

3. Přicházíš tiše do vysokých domů

i do mansard studentských.

|:Do každé lampy nad stovkami stolů
každou noc přicházíš. :|

4. Poslouchej řeko noc zvolna vchází,

jiné než ty co jsem znal.

|:Poslouchej řeko spoutaná hrází,
navždy tě u sebe mám. :|

O čem je písnička? O stavbě přehrad. Při stavbách přehrad v údolích zmizely často krásné peřejnaté úseky řek a byly vystěhovány a poté zatopeny i celé vesnice.

Mansarda – většinou malý podkrovní pokojík

Pražce

Házím tornu na svá záda,
feldflašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda
z železniční prámky,

R: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a muziko, ty hraj!

Vystupuji z vlaku,
kterej mizí v dálce,
stojím v České Třebové
a všude kolem pražce.

Pohostil mě slivovicí,
představil mě Mařce,
posadil mě na lavici
z dubového pražce.

Provedl mě domem,
nikde kousek zdiva,
všude samej pražec,
jen Máňa byla živá.

"Jestliže jsi labužník
a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu
na železničních pražcích",

"Naučíš se skákat,
tak jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš
železniční pražec",

Když má děvče z Třebové
rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu
železniční pražce.

A když děti zlobí,
tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese
ani jeden pražec,

Před děvčaty z Třebové
chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec,
načež odvezli mě s kýlou,

Pamatuji pouze ještě
operační sál,
pak praštili mě pražcem
a já jsem tvrdě spal,
a bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj!

Ovčácká

Od rána milá z okénečka kouká, **Ami**

nesmí dnes nechat vrátka zavřená **G**

zpívám já, zpívá se mnou les i louka **C**

zpívám já, zpívá se mnou ozvěna **G**

jenom jednou do měsíce sejdu z hor do údolí

a srdéčko zarmoucené jednu noc nic nebolí.

Naj naj naj.....jenom jednou.....

Jen já vím, jak se v horách k ránu stýská

bloudívám jako ovce ztracená

v údolí spí má chudá rodná víska

v údolí spí má dívka bez věna

jenom jednou do měsíce sejdu z hor do údolí

a srdéčko zarmoucené jednu noc nic nebolí.

Naj naj naj.....jenom jednou.....

<https://www.youtube.com/watch?v=W8ls2tA2ix4>

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,

F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,

F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží

F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,

F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,

F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,

F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',

co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,

po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí

celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Rodné údolí

G

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

D7

každý krok v srdci mém zabolí,

G

C

zakrátko bude mi všechno cizí,

G

D

G

nespatřím své rodné údolí.

G

C

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,

G

D

G

nashledanou, rodné údolí,

já volám: nashledanou, nashledanou,

při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Sedm lodníků

Na tom našem slavném parníku
bylo nás tam sedm lodníků,
lodníci se jinak neperou,
nežli s kudlou nebo sekerou.

První dostal ránu do pupku,
druhý lovil kudlu v žaludku,
třetímu šly zuby na vandr,
čtvrtý přerazil se o klandr,
pátému se stala nehoda,
spadl do lodního záchoda,
šestý dostal ránu přes hubu,
až přeletěl celou palubu.

Když jsme proplouvali kanálem,
dostali jsme přes hlavu banánem,
z naší lodi zbyl jen ohořelý trám,
na trámku se houpal kapitán,
kapitána spolkla rybička,
a tím končí naše básnička!

Sarajevo

Ami **Dmi**
1. Přes haličské pláně vane vítr zlý,
E7 **Ami**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Dmi
jako tažní ptáci, jako rorýsi
E7 **Ami**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Ami **Dmi**
R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
G7 **C** **E7**
ale už je čas jít spát,
Ami **Dmi**
tamhle za kopcem je Sarajevo,
E7 **Ami**
tam budeme se zítra ráno brát.

2. Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

R:

3. Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

R: Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, láska, brát ...

Sluneční loď

G **C**
Když mi bylo asi pět, zdával se mi malý svět,
D **G** **C** **G**
končil naší zahradou, a byl tak bezpečný.
Děda můj si se mnou hrál, častokrát mě sebou bral
na projížďku na palubě lodi sluneční.

C
Ref: /: Byla na ní kotva z korálek :/

G
/: byly na ní plachty z červánků :/

Ami
do těch plachet teplý vítr

D7 **G**
do těch plachet teplý vítr vál.

/: Byli na ní čtyři plavčíci :/
/: kormidelník s bílou čepicí :/
kapitán se bez ustání,
kapitán se bez ustání smál.

Už mi dávno není pět, vím už jak je velký svět
člověk se v něm někdy cítí jako trosečník.
Někdy když mi těžko je, v tichu svého pokoje,
zase chodím po palubě lodi sluneční.

Ref:

Možná jednou za pár let, někdo komu bude pět,
vykouzlí zas na mé tváři úsměv bezděčný.
Až mi řekne pojď si hrát, budeme se spolu smát,
zavedu ho na palubu lodi sluneční.

Ref:

Severní vítr

C **Ami**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
F **C**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen

Ami
hlava mě pálí a v modravé dáli

F **G7** **C**
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C7** **F** **C** **G7**
R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
C **C7** **F** **C** **G7** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Sport

1. Jedno mladý děvče jménem Anna
vyšlo tuhle s šátkem časně zrána,
netušilo, chudák, co se může stát,
vyšla Anna zrána prádlo k řece prát.

*: Tydydydy ...

2. Anna je jak růže v plném květu,
školu vychodila, no, má se k světu,
líbí se jí Toník, místní sportovec,
co chodí týrat tělo vždy ráno za obec.

R: Protože [: sport, sport, sport, ranní vstávání
tuží tělo, ochraňuje proti stonání. :]

3. Náhoda či účel, kdože to ví,
že Toníček běhá stezkou v křoví,
která vede rovnou k místu u řeky,
kde se prádlo pralo snad už před věky.

*:

4. Tam se uviděli, on jenom řek':
"Líbíš se mi, děvče, jakej máš věk?
Svalovec jsem Toník, chodím brzo spát,
proto s tím tvým prádlem pomůžu ti rád."

R:

5. Zpátky nesla šátek plnej prádla,
jen mi hlavou vrtá, jak to zvládla:
za hodinu vyprat, špínu vodrhnut
a nýst zpátky prádlo suchý jako troud.

*:

6. Toník, ač má svaly jako lana,
byl nějakěj špatnej toho rána,
dovlekl se domů, do postele pad',
příčina je zřejmá, není zvyklej prát.

R: Sport, sport, sport, ranní vstávání
tuží tělo, ochraňuje proti stonání,
sport, sport, sport, ranní vstávání
škodlivý je přímo zhoubný, když se přehání.

Škrábej

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

G

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

D

Emi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,

my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,

G

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

D

Emi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej! bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi D Emi D Emi D Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:

Tisíc mil

C Ami

V nohách mám už tisíc mil

Dmi F

Stopy déšť a vítr smyl

Dmi G7 C

a můj kůň i já jsme cestou znavení

R: Těch tisíc mil těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl

jeden cíl to malý bílý stavení

Je tam stráň a příkřej sráz

modrá tůň a bobří hráz

táta s mámou kteří věřej dětskejm snům

R:

V nohách mám už tisíc mil

teď mi zbejvá jen pár chvil

cestu znám a ta se tam k nám nemění

Kousek dál a já to vím uvidím už stoupat dým

šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R:

Tři kříže

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

Dmi Ami Dmi

který v drápech má ďábel sám,

C Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi Ami Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen,

chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál,

druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Fatty Rogers těm dvoum život vzal,

svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,

ale odpouštět božský,

snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

jsem jim do písku poskládal,

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Velrybářská výprava

C F G7 C
Jednou plác mě přes rameno Johnny zvané Knecht :
Ami Dmi G7 C
„Mám pro te be, hochu, v pácu, moc fajновеj kšeft!“
C F G7 C
Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:
Ami Dmi G7 C
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“

C F G7 C
Ref: /: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G7 C
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :/

Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocce,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

Ref:

Na loď padla jinovatka a s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

Ref:

Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

Ref:

Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Tři citrónky

1 . V jedné mořské pustině

ztroskotal parník v hlubině

tři citrónky jedině

zůstaly na hladině

Ribaroba, ribaroba, ribaroba čučů

Ribaroba, ribaroba, ribaroba čučů

Ribaroba, ribaroba, ribaroba čučů

zůstali na hladině (přidá se podle slok)

2. Jeden říká přátelé

netvařte se kysele

vždyť je to přeci veselé veselé

patří nám moře celé

3. A pak pluly dál a dál

jeden citrón jim na kytaru hrál

řekli že se doplaví

na ostrov korálový

4. Daleko od cíle nebyly,

když je tři mořské krávy spatřily,

hned se za nimi pustily,

tři citrónky sežraly.

Vodácká holka

D Emi G A

1. Když vlny se valí a přeje řvou

D Emi G A

a šutry z nich civí jak sůvy,

D Emi G A

loď praská a umrlčí zvon bije tmou,

D Emi A D

tak řekni, kdo pomoci ti umí.

Hmi F#mi G D

*: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,

Hmi F#mi A D

pak ječí jak staženej z kůže,

Hmi F#mi G D

že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

E A

co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,

když na dřevo u ohně hrává,

je zrádná jak kočka a věrná jak pes,

ta holka, co při tobě spává.

G Hmi A D

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,

G Hmi A D

netop ji, nezaháněj,

Emi Hmi F#mi Hmi

svou víru, svou sílu, svůj štěstí i pech,

Emi D E A

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech

D Emi A

jí poctivě odevzdávej

D Emi G A D

a lásku za lásku dávej.

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,

kdo sůl nechá v posledním kempu,

kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,

kdo zná všechny písničky trempů.

*: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,

kdo sladce hned šeptá, hned vříská,

a koho bys roztrh' a praštil a kop'

a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král

a vrásky nám počmáraj' kůži,

svý holce dej pusku a řekni "jdem dál"

a na pádlo polož jí růži.

R:

Všivá loď

D **D7** **G** **D**
1. Všivá loď s plachtovím veze pytle s obilím,

E7 **A7**
kolik dnů vidíš jen moře plát,

D **D7** **G** **D**
ženská jak vypadá, ouplná je záhada,

A7 **D**
dobrej Bože, tak nás tedy chraň!

2. Vobědváš vestoje, kuchař páchne vod loje,
za to máš celej den v horku dřít,
místo lásky je rum, kolem vlny jako dům,
zbejvá jen rezavou vodu pít.

D **F#mi** **G** **A** **D G A**
R: Holky nám, holky nám zase připomenou smích, sladký svítání,

D **F#mi** **G** **A** **D**
holky nám, holky nám zase v nocích bezesných, dají lásku i

A **D**
zklamání.

3. Kajuta bez plyše, krysy lezou po bříše,
když musíš v tejhle nádheře spát,
aby vzal s sebou hrom zrezavělej lodní zvon,
to hned ráno chuť máš fackovat.

4. Z ráhnoví do vody spadneš dílem náhody,
tělo tvý žraloci budou žrát,
taková poprava není vůbec otrava,
nestačíš ani svý "sbohem" dát.

R:

Vodácká odborná

C

*: Mezi proudy, mezi proudy, naše dlouhý lodi bloudí,
v loubí poutník roubí vor,
v poutech touhy oči poulí, jak ty dlouhý lodi bloudí,

F G7 C

poslouchá náš rozhovor:

C Ami

Lodák, zabalák, vracák, hák, bevarex, bagáž, líh,

C D7 G

zavírák, votvírák, táborák, epoxyd, laminát, klíh,

Ami E Ami C G C

kontra, porcelán, traverz, bort, ve šlajsně nesraz vaz,

C G C

spáchá zabalák mokrej mord na tom, kdo nezabral včas.

Koňadra, kolejda, komínky, špricky, kanystr, flastr, šprajc,
sekera, pilka, sirky, třísky, na břehu kouká zajc,
citera, niněra, bendžo, bum, basa a kytary hlas,
kofola, rokola, budvar, rum, západ a zrzavej vlas.

Peřeje, kurděje, leje, zle je, koleje, voleje, les,
singl, debl, trianql, bágl, mělčina, svačina, jez,
zátoky, potoky, slapy, chlapi, léto se nevrací,
oheň, povodeň, mraky, prachy, "vemte mě, vodáci!"

D G

Kdo tu píseň nedovede, tomu to holt nepojede,

E A

ať se stydí v hospodě a zdálky mává na lodě,

F# H

kdo se vyzná v tomto hitu, ten bude mít autoritu,

C F G C G C

tomu věnec budiž dán, ten je vody pán!

Vzhůru na palubu

1. Ami D Ami G Ami
Vzhůru na palubu, dálky volají, vítr už příhodný vane nám,

D Ami G Ami
Tajemné příběhy nás teď čekají, tvým domovem bude oceán.

F C F C
V ráhnoví plachty vítr nadouvá, žene loď v širou dál,

Dmi Ami Dmi E
kolébá boky plachetnice, jak by si s ní jenom hrál.

F C F C
Posádku ani škuner neleká bouře ni uragán,

Dmi Ami Dmi E Ami
přítomnost země oznámí nám přiletem kormorán.

2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří, z příboje snů našich pustý kraj.

Zátoku písčitou úsvit odhalí, háj palem, útesy bílých skal.

Příd' krájí vlny i tvůj čas, srdce tvé tluče rázně,

nástrahy moře, nebezpečí s přáteli zvládneš vždy snáz.

V přátelství najdeš pevnou hráz, zbaví tě smutku, básně,

zítra, až naše cesta skončí, staneš se jedním z nás.

Z ráje (Jdem zpátky do lesů)

Ami7 **D** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G C G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 **D7** **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Zelené pláně

Ami **Dmi** **Ami** **E**
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami **F** **C** **G**
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F **G** **C** **A7**
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi **G** **C** **E**
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami **Dmi** **Ami** **E** **Ami**
rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

F **G** **C**
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
Ami **F** **G** **C**
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami **Dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami **Dmi** **E**
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Dagmar

A A4sus

1. Říkala, že se Dagmar jmenuje

Ami **Emi**

a v očích měla ze slov zkratky

Ami **Emi7**

a že se dneska prvně miluje,

Hmi7 **E E4sus**

a já chtěl budík strkat zpátky.

2. Říkala, že se Dagmar jmenuje,

to když jsme třetí sklenku pili,

a že se zítra ráno stěhuje,

tak že chce oslavit tu chvíli.

Ami **Emi**

R: Navečer otevřel jsem okno,

Ami **Emi7**

padaly hvězdy, ona spala,

Ami **Emi7**

a já si v duchu tiše přál,

Dmi **G**

aby se nestěhovala.

3. Tak jak si přeje tisíc mladíků

bláznivý sny, když padá hvězda,

já připojil se k stovkám básníků

a přání se mi velký nezdá.

4. Třeba: aby spadl zrovna dům,

kam Dáša stěhuje se zítra,

je to však činžák, a tak sousedům

nepopřál bych dobrého jitra.

R: A tak jsem okno zase zavřel,

přítisk' ji k sobě a šel spát,

známe se vlastně jen pár hodin,

ráno se tomu budem smát.

5. Napsala, že se Dagmar jmenuje

a k tomu připsala i příjmení

a ještě adresu, kde studuje,

myslím, že je to dobrý znamení.

6. Můžu jí třeba poslat obálku

anebo za ní dojet stopem,

vždyť je to sotva dvě stě kiláků

a láska nemá se brát hopem,

G **C**

a láska nemá se brát hopem ...

Laciný víno

C C/H Ami Ami7/G

1. Po noci krátké a po milování

Ami7/F#

zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,

C G7 C G G7

co bolí, to je to laciný víno,

C C/H Ami Ami7/G

po noci plné cigaret kouře,

Ami7/F#

byls' jako tajfun, já jako bouře,

C G C

to bolí, to je to laciný víno.

E E7

Ted' jenom matně v hlavě mi svítá,

Ami7

útržky večera vytanou,

E E7

tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dmi Dmimaj7 Dmi7 G7

hledám tvou adresu napsanou,

C C/H Ami Ami7/G

napsals' ji sirkou vypálenou

Ami7/F#

na krabičku cigaret zpola plnou,

C G7 C G G7

k ránu pilo se laciný víno.

C Emi7 Ami7 Ami7/F# G G7

R: Večery fajnový, u láhve litrový

C Emi7 Ami7 Ami7/F# G

se milují namátkou holky, co málo ví,

E E7 Ami7

když hlava potom bolí ráno

Dmi7 G7

a spát se chce, je nedospáno,

C Emi7 Ami Ami7/G Ami7/F#

večery fajnový tak končívaj',

G C

to je to laciný víno.

2. Po noci krátké a po milování

zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,

co bolí, to je to laciný víno.

Ted' jenom matně v hlavě mi svítá,

útržky večera vytanou,

tak jako stébla se tonoucí chytá,

hledám tvou adresu napsanou,

adresu někdo vynesl s košem,

tak vidíš, holka, rázem je po všem,

to bolí, to je to laciný víno.

R:

Už to nenapravím

E Ami D F E Ami E Ami D F E Ami E

R: Vap tap tap ...

Ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Ami D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E

zadní otevřená, zadní otevřená,

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,

ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

Strom

1. Už jako **C**kluk ja měl rád **Dmi7**les,
stál kousek **F**za vsí a v něm jenom hájnej **G**spával,
v něm z dálky **C**vlak i ze vsi **Dmi7**pes
zněly tak **F**zvláště, že si **G7**vzpomínám i **C**dnes.

2.
Jó, to byl čas mejch jahodovejch vín,
odřenejch loktů a kalhot od malin,
slunečnejch rán, strýčků a tet,
pohledu z korun stromů dolů na náš svět.

3.
A najednou jsem o kus dál,
a z toho lesa zatím skoro půlka stojí.
Jen lidí pár z těch co jsem znal,
je ještě naživu a svět se točí dál.

4.
A stromů míň a lidí pořád víc,
rodí se do světa a smutně musím říct,
určitej řád, že už je v tom,
tři blbci povstanou za každěj padlej strom.

5.
Jó, kdyby zdál se smutnej svět,
někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí.
Já pochopil nic nejde hned,
co zkazíš za chvíli to spravuješ pár let.

6.
A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
já každou vlastní blbost draze zaplatil.
Tak když tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.
jó když tě hňup naštve jak hrom,
nezlob se nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.

Ami **G**
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A
R: A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
a koukal do polí, a koukal do polí,
D **E**
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
A **F#mi** **D** **Dmi**
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával

a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

Něco o lásce

C F C F C
a) Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi
F C Dmi G

stojí domek bez adresy a bez dechu.

F C F C
Bydlí v něm, nechci říkat víla, ale co na tom, kdyby byla,
F C Dmi G C
před lidmi se trošku skryla a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi G7 C Ami
b) Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ní nejmenší spolehnutí,
Dmi G7 C Ami

co jí zrovna napadne, to udělá.
Z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
o ženskejch nemluvím, tam to platí taky
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

Dmi G7 C Ami
c) Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi G7 C Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvaj,

Dmi G7 C Ami
strkají hlavy pod vodovod
Dmi G7 C
a pak i oni nakonec podléhají.

b) A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí.
Že jednou bude vládnout světem, tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

b) Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní
u ženskejch je to přímo námět na horor.
papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj na vozovku,

ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

a) Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a sed'te jak z trestu,
jen ať si táhne jak to dělají vandráci.

Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

a) A nesmí vám to nikdy přijít líto, kupte si auto a cucejte chito,
odreagujte se psychicky.

Protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

b) Převrhňte stůl, opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče.

Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

b) Hmm...

Akordy

E **Amaj7**
1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
E **C**
prstíky se při něm nepolámaj'.
A **H7** **Asmi** **C#mi**
Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E** **Amaj7**
každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
i když se nám naši známí chlámaj'.
Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
Ami
stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.

E **Ami**
3. A-moll všechny city rázem schladí,
dopadneme na zem na pozadí.
Lehneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
A
dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

A **Amaj7**
R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi **F#mi/F** **F#mi/E** **F#mi/Es**
proto všem těm, co se v lásce sklámaj':
A **H7** **Asmi** **C#mi**
vyždímejte kapesníky a nebud'te smutní,
A **C** **E** **Amaj7**
každá holka pro někoho má sluch absolutní.

4. V každém akord zní, aniž to tuší,
zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
jenže jako A-maj nic tak srdce **nerozbuší**.

E Amaj7
*: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
E Cmaj7
moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj.

K vodě

- A E A E H7 E**
1. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
Hmi F#mi Hmi H7 E H7 E
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovým,
Hmi F#mi D A D D F#mi E
dáš mi čaje do termosky, kousek chleba k svačině,
A E A F#mi Hmi E A
a vydám se jen tak, bosky, po zelený hladině.
2. Po hladině jde se těžce skromným i těm chvástavým,
na nejbližší rovnoběžce nákou loď si zastavím,
nech si svoje tklivý plky, rozděl věci na půlky,
potkám pravý mořský vlky, pravý mořský Karkulky.
3. Přejde bouře, strhne stěžně, ťažko bude tej noci,
až na zádech mě ke dnu něžně snesou rejnoci,
v tu ránu už budu v Pánu, věčný spánek na víčkách,
proto v Tichém oceánu chodíte, prosím, po špičkách.
4. Až mě jednou pustíš k vodě, tak ti asi vyhovím,
budu mávat na ty lodě s rozvinutým plachtovým,
když se s koňma dlouho oře, zpravidla jsou znaveni,
co dál říci - snad jen moře-město-kuře-stavení.

Morseovka

E F#7 H A H E

1. Pámbů mi dal dárek, tu nejhezčí z Klárek.

A C#mi

Kvůli jejím očím kočár s panem kočím

A H E

předěláme na kočárek.

C#mi G#mi C#mi

R: Na nebi se pasou ovce,

C#mi H E A G#mi

co znamená v morseovce čárka tečka čárka?

A A/G# A/F# H E

Tak začíná, tak začíná, tak začíná Klárka.

2. Pámbů dělá zmatky. Náruč paní Katky
způsobila to že volám Pane Bože,
vem si svoji Kláru zpátky.

R: Noční šelma láká lovce,

co znamená v morseovce čárka tečka čárka.

Tak začíná, tak začíná, tak začíná Katka.

3. Co mi zbejvá k stáru? Noční můry v denním báru.
Duševně jsem chorým pro lásku a pro rým.
Pane Bože, vrať mi Kláru.

R: Na nebi se pasou ovce...

Podzimní

G C

1. Podzimní obloha dala se do gala,

D G

večerní vánek se do vlasů vplétá,

C

a po tý obloze na křídle rogala

D D G

s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.

G G7 C

2. Nebe je modrý jako můj džíný,

D G

tak jsme si zpívali s klukama zamlada,

G G7 C

zmizely smutky a podzimní splíny,

D G

prostě to všechno, co Markéta nerada.

3. Vysoko na nebe, hluboko do polí
Markéta létá a přitom si zpívá,
co oči nevidí, to srdce nebolí,
je totiž podzim a brzo se stmívá.

4. Zmizely splíny a přívally pláče
a s nima ty protivný přízraky z minula,
připravte obvazy, dlahy a fáče,
kdyby se náhodou se zemí minula.

Zdalo se ti, zdalo

Zdalo se ti, zdalo, [Ami7](#)zdalo o pra**D**meni..

[G](#)Že, tam někde [D](#)v horách, [G](#)zvoní na [A](#)kameni..

[D](#)Na kameni zvoní, [Ami7](#)voda čirá [D](#)spěchá..

[G](#)Spěchá z kopce [D](#)dolů, [G](#)tam, kde [A](#)řeka [D](#)čeká..

[Ami7](#)Zdalo se ti, zdalo, [D](#)kde to místo leží,

[Ami7](#)že se tam jde dlouho, [D](#)pomalů a stěží..

[Ami7](#)Že tam kytky kvetou, [D](#)že tam stromy stíní

[G](#)a ve vodách plavou [A](#)pstruzi, štiky, líni..

[D](#)Zdalo se Ti, zdalo, [Ami7](#)že ta voda [D](#)živá

teče krajem, teče, a jakoby zpívá..

O čem že to šumí, co to je v té vodě ??

O čem řeka zpívá.. Zpívá o svobodě..

[D](#)Zdalo se Ti, zdalo, [Ami7](#)že ta voda [D](#)živá

teče krajem, teče, a jakoby zpívá..

O čem že to šumí, co to je v té vodě ??

O čem řeka zpívá.. Zpívá o svobodě..

Paní má se má

C Dmi B G
Každý ráno probouzí mě sluncem hořícím

C F
A listy jív se rosou zachvějí

C Dmi B G
vítá mě tu šafrán spolu s jemnou skořicí

C F G
A jas z tvých očí s barvou šalvějí

C Dmi B G
Každé ráno otvírám svůj krámeček pod věží

C F
A vůněmi vám kornout naplním

C Dmi B G
Ke mně každý spěchá od nás hned tak neběží

C F G
Dnes každý zná můj krámeček s kořením

Říkají, že paní má se má, že její muž jsem právě já
Dávno ví, proč ráda mě a s pýchou objímá paní má se má Voní
mátou paní má se má Voní mátou

Každý večer zavírám svůj krámeček petlicí
A otvírám svou náruč dokořán
teplo tvé mě vábí moje láska vonící
I den k nám vklouzne vůni uhoupán

Každý večer uvařím i jasmínový čaj
A ustelem si květem lipovým
Pohár vína půlnoční teď naplnit po okraj
Co nestačíš mi říct sám dopovím

R: Říkají že paní má se má, že její muž jsem právě já
Dávno ví proč ráda mě a s pýchou objímá, paní má se má voní mátou

Hudsonský šífy

Am C
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený

G Am
jako já, jó jako já,

Am G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,

Am G Am G Am
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F Am
R: Ahoj, páru tam hod',
G Am
ať do pekla se dříve dohrabem,
G Am G Am
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod', ...

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,

kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho-ho.

Dokud se zpívá

- C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G**
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
C Emi Dm7 F C Emi Dm7 G
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dm7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
|: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :|

Ráda se miluje

Ami G C F Emi
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami G C F Emi Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Jarní tání

Ami Dmi C
1. Když první tání cestu sněhu zkříží

F Dmi E Ami
a nad ledem se voda objeví,

Dmi C
voňavá zem se sněhem tiše plíží,

F Dmi E Ami
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

F C
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F C E
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Ami Dmi
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F E Ami
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

F E Ami
R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...